

Achtergrond				Algehele indruk/algemene info
Respondentnummer	Geslacht	Leeftijd	Woonplaats	Algehele indruk; vertel iets over de algemene indruk die je krijgt van het interview.
40007247	Vrouw	25-39	Aalsmeer	prive wel echt midden in de crisis. In het vorige interview gaf ze aan dat haar vader redelijk aan het begin van de crisis aan corona is overleden, en momenteel ziet/hoort ze erg veel over besmettingen in haar directe omgeving. Op werk (kraamzorg) zijn contactmomenten toch ook onvermijdelijk dus er ze heeft de indruk relatief veel risico te lopen en dat maakt wel wat angstig. Desondanks komt ze ook ontspannen/rustig en doordacht over wat betreft de situatie, en het se heel veel (meer) moeite kost om met de regels om te gaan. Er is iets meer irritatie over wat zij ziet als minder goed onderbouwde maatregelen. Tegelijkertijd is er wat meer berusting met het feit dat sommige mensen zich nu eenmaal minder goed aan de regels houden en dat het hele
10052685	Vrouw	41	Rotterdam	

10049927

man

18

Leiden

Over het algemeen gaat het wel goed met de respondent, maar hij lijkt het nu wel iets zwaarder te vinden dat we weer in een soortgelijke situatie zitten als in het voorjaar.

10031431

man

64

Amsterdam

Over het algemeen gaat het goed met de respondent, hoewel hij het ook jammer vindt dat de regels weer zijn aangescherpt. Maakt dat hij weer extra voorzichtig is. Bang voor besmetting. Verder maakt hij een positieve indruk, maar het overlijden van zijn moeder heeft flink impact gehad/ nog niet kunnen afronden omdat hij daarvoor naar Portugal moet.

10027407

man

73

Amsterdam

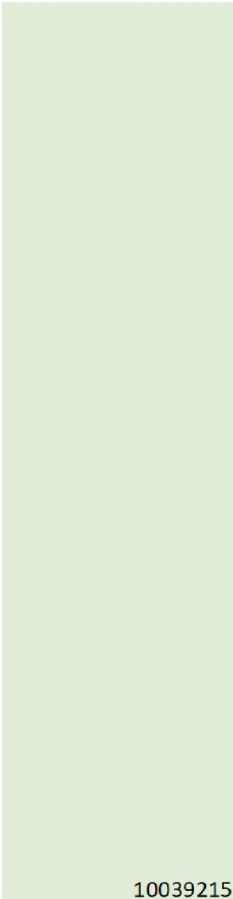
Deze man woont samen met zijn partner. Hij probeert zoveel mogelijk te kijken naar de mogelijkheden in het leven en niet zozeer in de beperkingen. De huidige situatie is voor hem dan ook niet lastig. Hij doet zijn ding en is daar ook tevreden over. Hij houdt zich goed aan de maatregelen netals zijn sociale omgeving, hij ergert zich wel echt aan personen die zich niet aan de maatregelen houden, hij heeft het dan ook over doorgeslagen egoïsme. Hij vindt het ook niet kunnen dat de gemeente niet echt handhaafd, zonder handhaving krijg je het niet voor elkaar om de besmettingen in toom te houden.

10070333	vrouw	23	Tilburg	<p>Zij is studente en is op dit moment bezig met haar Mastherthesis. Dat vindt ze nogal stressvol en spannend. Ze heeft moeite met dat ze minder mensen kan zien. Maar nu komt het wel goed uit. Ze heeft nu meer tijd om bezig te zijn met haar thesis. Ze probeert vanwege haar werk bij een verzorgingstehuis zich zoveel mogelijk aan de maatregelen te houden. wel maakt ze het onderscheid tussen haar ouders en vriend met wie ze geen afstand houdt en de rest.</p>
10056167	man	bijna 66	Rotterdam	<p>Meneer begint weer wat angstig te worden. Niet zoals in maart, maar hij maakt zich flinke zorgen over de cijfers. Tegelijkertijd baalt ij enorm dat de terrassen en restaurants weer dicht gaan. Dat is toch wel een belangrijk onderdeel van zijn leven. Zo belangrijk klaarblijkelijk dat hij een maandelijkse digitale borrel met zijn familie al die maanden vergete was om te melden...</p>

10071851	man	25	Eindhoven	Welbespraakte en weloverwogen spreker die graag de maatregelen volgt, m.n. omdat hij in zijn directe omgeving (ziekenhuis/verzorgingshuis) de gevolgen van corona ook aan den lijve voorbij ziet komen.
10089710	M	40-54	Utrecht	Respondent komt gelaten over. Accepteert de situatie en blijft erop reflecteren.

40005171	Vrouw		Renkum	interessant gesprek. Respondent is heel reflectief. Snapt goed waarvoor we dit doen. Is nuchter. Prettig gesprek
10033960	vrouw	65	Den Haag	Renkum Ze is een levenslange vrouw die niet blij wordt van de corona maatregelen en zich ook best eenzaam voelt soms (ze woont ook alleen en is normaal veel op stap maar nu noodgedwongen meer aan huis gebonden) maar er het beste van ze met haar eerste baan begonnen is, niet veel veranderd door corona. Ze probeert de maatregelen goed na te leven maar pas wel wat maatwerk toe soms (zoals bij de 1,5m regel en het aantal bezoekers dat thuis ontvangen mag worden), ze is ook kritisch op het
10080102	vrouw	25	Eijsden-Margraten (Limburg)	

10064206	vrouw	66	dorpje in Zeeland	mevrouw is voor het eerst in een beduidend minder positieve en optimistische stemming, maar dat heeft geen invloed op haar strikte naleving van de maatregelen
10003770	man	60+	Balk, Fryslan	Hij is blij dat er weer strengere maatregelen zijn, natuurlijk jammer dat het nodig is, maar zonder deze maatregelen lukt het veel mensen niet afstand te houden en zich goed te gedragen en lukt het niet om het virus in te dammen.

10039215 Vrouw

38Den Haag

zeer bijzonder gesprek, net als de voorgaande keer/keren. Mevrouw is zeer angstig, en haar angst lijkt niet echt te stelen op iets. Van nature. Snapt het ook allemaal niet zo goed. Voelt zich constant niet goed en wil zich dan laten testen of gaat naar de huisarts maar krijgt daar niet thuis. ik denk dat ze met al haar dingen naar de huisarts gaat en ze daar misschien niet helemaal wordt serieus genomen (eigen invulling). Ook wordt ze door complotdenkers aangesproken op straat en is ze door haar eigen twijfel daar gevoelig voor. ze heeft het constant over afstand houden afstand houden afstand houden maar ik kwam er niet echt achter waarom ze dat ze zo graag wil. ze is mi zelf niet super kwetsbaar en het zit er ook niet in dat ze de regeltjes zo wil volgen. het is een soort van angst of onwetendheid denk ik

ne info

1. Hoe gaat het met de respondent?	2a. Is er iets veranderd sinds het laatste interview? (Werk, thuissituatie etc.). Zo ja, beschrijf dit hier	2b. is er iets veranderd sinds het laatste interview in hoe de respondent zich voelt? Zo ja, beschrijf dit hier
<p>Over het geheel wel goed. Wel wat meer spanning op via werk (zie voorgaande kolom) en aan het begin van de tweede golf wat angstiger geweest.</p> <p>Gaat heel goed.</p>	<p>iets voorzichtiger, bijv. Nu wel steeds een mondkapje op bij contact. Verder is thuis nu iedereen gezond (tijdens het vorige interview waren haar 3 zoontjes omstebeurt ziek en zijn allemaal negatief getest). Ze begint wel direct over dat ze in haar omgeving veel meer weerstand ervaart tegen de regels, ook binnen de familie. Dat lijkt vooral te gaan om rondzingend idee dat het virus helemaal niet zo erg is/vergelijkbaar met een griepje is, ~~en dat alle beperkingen dus een~~ risico voor volwassenen die met kinderen werken maakt ze zich daar nu niet zo druk om. Lijkt vooral te komen doordat ze een hele positieve ervaring heeft met hoe iedereen in die omgeving zich bewust toont van de situatie en zijn/haar best doet om de regels na te leven. Krijg de indruk dat meer</p>	<p>heeft wel wat angs veroorzaakt. I.v.m. verlies van haar vader had ze een 'zwaar' beeld bij het virus maar nu ze merkt dat toch ook wel veel mensen relatief milde klachten hebben is dat wel bijgesteld en ook de angst minder geworden. Nogsteeds wel bezorgd over of er niemand in het gezin besmet raakt, en ook over zichzelf omdat ze toch dezelfde genen heeft als haar vader (vorig interview gaf ze aan iets gehoord te hebben over dat genetische factoren een rol zouden ~~naar meer bezorging met het feit~~ dat andere mensen zich neit altijd even goed aan de regels houden en bijvoorbeeld nog steeds op vakantie gaan. Dus daar maakt ze zich minder boos over. Anderzijds wel incidenteel iets meer een gevoel van onmacht omdat er niet echt een einde in zicht lijkt en er ook iets minder vertrouwen is in de</p>

Gaat goed. Vindt het jammer van de nieuwe maatregelen. Je mag niet meer uit eten. Niet meer afspreken met meer dan drie vrienden.

Er is best veel veranderd. Toen was het nog lekker weer, nu herfst. Minder afspreken. Geen leuke sociale dingen meer. Deze veranderingen raken hem. Het is lastiger om samen iets te doen. Het mag niet dus ze doen het niet. Dat kan nu niet meer. Op werk dagen ze nu mondkapjes. Zijn veel strikter op de 1.5 meter. Positief is dat ze wel weer met vrienden van de zeilreis online afspreken. Doet wel meer zijn best om afstand te houden sinds zijn 18e verjaardag.

Gaat goed met respondent. Geen veranderingen. Werkt nog steeds, en hij denkt dat hij zijn pensioen bij de luchtvaartmaatschappij kan halen.

Op werk zijn nu mondkapjes verplicht, is wel wennen. Verder geen veranderingen.

Geen veranderingen in hoe hij zich voelt ten opzichte van de vorige keer.

het gaat goed.

Nee er is geen verschil met hoe hij zich toen voelde. Hij geeft aan dat de maatregelen die toen gelden niet anders zijn dan de maatregelen die nu gelden. Wel vindt hij dat de overheid te laat heeft ingegrepen. Zowel toen als nu. Hij geeft aan dat er in Duitsland al veel sneller is gereageerd. Zij hebben ook te maken gehad met een opleving maar toch zijn de aantallen veel lager. Dat komt omdat de mensen zich er goed aan houden maar ook omdat de overheid snel ingrijpt en er meer getest wordt.

nee. Hij voelt zich nog steeds goed.

Op de vraag dat hij veel naar horeca ging en nu niet of hij dat niet miste gaf hij als antwoord? Dat hij nu gewoon thuis zijn koffie drinkt en dat hij dat ook prima vindt. Er zijn alternatieven zoals koffie to go waarbij je met een eigen beker koffie kan laten inschenken. Maar dat ziet hij niet zitten dus hij maakt gewoon zelf thuis een kopje koffie wat hij prima vindt.

het gaat goed met haar.

Er is niet per se iets veranderd. Ze woont nog steeds alleen. Ze is nu bezig met haar thesis.

Ook wat betreft haar gevoel gaat het goed. Daar is ook niks aan veranderd. Alleen een beetje stress door haar thesis.

het gaat goed, maar ik baal ontzettend dat restaurants gesloten zijn. Maar ik heb dar veel begrip voor. Ben sinds vorige gesprek wel veel zorgelijker geworden.

nee, eigenlijk niet.

Behalve dat hij veel zorgelijker is tov van de ontwikkelingen van de cijfers. Als die boven de 10.000 komen dan verwahct ik en algehele lockdown en dat zit er wel dik in. En daar moet je je dan een beetje op voorbereiden, al wet je niet hoe dat dan zal moeten. We hebben al wel gesproken over het aanleggen van een voorraad, maar dat hebben toch nog maar niet gedaan.

het gaat goed met mij. Zowel privé als werk gaat goed. Maar de cijfers gaan omhoog, dus dat is wel spannend (beetje samengeknepen billen over wat de komende maanden gaat brengen)

nee, eigenlijk niet. Behalve dat er wel steeds meer mensen in de nabijheid zijn die het virus bij zich dragen (een van beste vrienden)

Ben er wel huiveriger voor sinds de laatste keer. Dat maakt het toch weer een stuk uitzichtlozer. Het doet wel een groot beroep op de draagkracht in de samenleving. Daar maak ik me dan wel meer zorgen over dan voorheen.

Goed

Zijn partner heeft keelklachten en heeft via werkgever (gezondheidszorg) versnelde test aangevraagd

Respondent realiseert zich dat hij op dit moment een vakantie gepland had in Oostenrijk. Maar hij legt zich er bij neer dat het niet kan.

<p>het gaat goed. Geen klachten, geen corona, wel wat stress door tentamens. Maar ook mentaal prima op orde. Afgelopen periode was ook stabiel gebleven.</p>	<p>Niet zoveel. Ziet minder vrienden doordat ze het weer drukker heeft en studie weer is begonnen. Ze zou eigenlijk een baan beginnen naast de studie, maar omdat studie toch meer van haar vraagt is ze daar nog niet mee begonnen.</p>	<p>Nee geen grote veranderingen.</p>
<p>Het gaat goed met de respondent. Ze heeft nu 3 weken vakantie. Ze is vorige op vakantie geweest naar Zweden. Ze heeft daar familie wonen. Ze heeft o.a. musea bezocht. Het was daar heel rustig en ze heeft het heerlijk gehad.</p>	<p>spreken over een tweede lockdown. Die is er volgens haar niet, want je mag nog heel veel. Ook verbaasd ze zich over de discussie rondom de vakantie van het koningshuis: waar maken mensen zich druk over? Mensen spiegelen zich teveel aan anderen,</p>	<p>Ze voelt zich het grootste gedeelte van de tijd nog wel eenzaam. Ze is nog nooit zo vaak alleen geweest als het laatste half jaar. Ze heeft altijd wel mensen om haar heen. Maar de eenzaamheid beheerst haar niet.</p>
<p>Ja goed. Superdruk. Wel fijn druk. Ik hou ervan om lekker bezig te zijn.</p>	<p>Niets veranderd. Qua gezondheid nog altijd goed. M'n werk hetzelfde gebleven, een beetje meer. Wel wat vriendinnen waar dan een moeder of broer besmet was, maar geen daarvan is echt ziek geworden.</p>	<p>Geen veranderingen in hoe ze zich voelt.</p>

Fysiek gaat het wat minder, meer last van moeheid, stijve gewrichten. Komt volgens haar door het noodgedwongen passievere leven dat ze moet leiden. Dat beïnvloedt haar stemming ook. Bovendien is ze behoorlijk geïrriteerd over gedrag van mensen met een voorbeeldfunctie (minister en koning). "waar doe ik het allemaal voor?" Gefrustreerd dat we weer terug bij af zijn.

zie vorige antwoord

zie antwoord 1

Goed, afgezien van zijn schouder. Maar ook dat lijkt iets beter te worden. De behandeling lijkt een beetje aan te slaan.

Voor hem zelf niet zegt hij, maar op het werk van zijn vrouw worden nu eindelijk beschermende maatregelen ingevoerd, zoals dragen van n mondkapje (wat zijn vrouw als enige al weken deed). Later geeft hij aan dat hij toch een aantal weken het damesvolleybalteam heeft gecoacht, wat nu helaas weer stilligt.

Door de beperkingen ziet de wereld er toch weer wat anders uit. Wat hem betreft dus niet verkeerd. In Friesland en ook het dorp waar hij woont is nu ook corona, dus erg dicht bij. De angst bij hem blijft er in zitten.

<p>het gaat wel al voelt ze zich nu niet zo lekker, niezen en hoesten. Later in het gesprek geeft ze weer aan dat ze het niet heeft. Het is echt lastig er achter te komen bij deze dame hoe het met haar gaat en wat ze vindt.</p>	<p>niet echt, ze zou gaan werken maar ging weer niet door (ze werkt op oproepbasis). Daarnaast had ze een vrijwilligersbaan als buurt hulp maar omdat die mevrouw die ze hulp aan bood geen afstand wilde/kon houden is ze door een opstootje met haar weer gestopt. verder is er iemand in haar familie (maar niet eersterang) besmet met corona wat indruk maakt en waardoor ze zelf bang is om ziek te worden. 'die nicht moet het in de supermarkt hebben gekregen' --> dus bang om naar de supermarkt te gaan (maar was ze al dus wat er echt speelt... ik weet het niet)</p>	<p>niet echt, ze zou gaan werken maar ging weer niet door (ze werkt op oproepbasis). Daarnaast had ze een vrijwilligersbaan als buurt hulp maar omdat die mevrouw die ze hulp aan bood geen afstand wilde/kon houden is ze door een opstootje met haar weer gestopt. verder is er iemand in haar familie (maar niet eersterang) besmet met corona wat indruk maakt en waardoor ze zelf bang is om ziek te worden. 'die nicht moet het in de supermarkt hebben gekregen' --> dus bang om naar de supermarkt te gaan (maar was ze al dus wat er echt speelt... ik weet het niet)</p>
---	---	---

Reflectievragen over de maatregelen		
3. Is er een verschil tussen hoe de respondent zich voelde in maart en nu? Zo ja, beschrijf dit hier	4. Wat vindt de respondent van de maatregelen over het algemeen?	5. Hoe denkt de respondent over de maatregelen in vergelijking met het voorjaar? Welke verandering ziet de respondent?
Lijkt niet een heel wezenlijke verandering te zijn t.a.v. de crisis en regels in het algemeen. Maar dit is denk ik vertroebelt doordat ze in die periode de ziekte/het verlies van haar vader heeft meegemaakt. In algemene termen heeft ze het idee dat mensen het virus nu wel minder serieus nemen. ze vangt veel op in haar (directe) omgeving over dat het allemaal wel mee zou vallen, en slechts een griepje is.	strengern en zouden ook gewoon voor langere tijd streng moeten blijven. Dat is duidelijker en voorkomt een jojo effect. Vorig interview vroeg ze zich af of de horeca niet dicht moest, nu geeft ze aan wel het idee te hebben dat veel restaurants toch wel erg hun best hadden gedaan om veilig te kunnen dineren en dat die dus eigenlijk best open hadden mogen blijven. Vooral de kroegen/feestzaken zouden dichtmoeten. maar het maken van	Geen heel groot verschil, over het algemeen is het 'ongemak' er wat meer uit. Het is al een beetje normaal aan het worden. Ook geeft ze aan dat het wel scheelt dat kinderen nu wel naar school gaan, dat geeft thuiswerkend ouders toch wat meer ademruimte.
Over het geheel geeft ze een hele stabiele indruk, lukt niet echt om de diepte in te gaan wat betreft gevoelsbeleving, ze spreekt al snel over wat ze van specifieke situaties/voorbeelden/maatregelen vindt. Veranderingen vooral besproken in termen van het antwoord bij 2b	Nog steeds belangrijk om op te volgen uit verantwoordelijkheid naar de gemeenschap. De basisregels zijn ook nog steeds vanzelfsprekend. Wel minder fiducia in de aanvullende regels die nu gelden.	De (aanvullende) regels voelen meer arbitrair omdat ze in veel situaties toch net verschillen en/of omdat ze naar haar idee minder duidelijk onderbouwd/uitgelegd zijn.

In het voorjaar was alles nieuw. Er was nog hoop dat het snel opgelost zou zijn. Toen vond hij het wel te doen. Maar nu het langer duurt, merkt hij aan zichzelf en aan de mensen om zich heen dat je er wel klaar mee bent. Geen kerst vieren vindt hij jammer. Wel wat veranderd nu. Voelt zich iets minder goed dan in voorjaar. Geen zin de situatie van het voorjaar.

Vindt de maatregelen prima. Ze hebben niet zoveel impact op zijn leven. Mondkapje is niet heel fijn maar het went wel op zijn werk. Kan wel achter de maatregelen staan. Positief.

Ook nu positief tov de maatregelen. Ziet geen verandering bij zichzelf. Hoewel hij zich soms wel eens afvroeg wat het effect was van bepaalde maatregelen zoals 1,5m in bepaalde situaties. Nu vindt hij de mondkapjesdiscussie lastig. Hij heeft het gevoel dat sommige mensen zich minder goed aan de afstand houden met mondkapje op.

	Hij vindt de maatregelen goed, maar te vrijblijvend. Hij houdt zich aan de maatregelen. Viel hem op	
Voelt weinig verschil met voorjaar en nu, maar bij doorvraag geeft hij aan dat hij teleurstelling voelt dat het zo uit de hand is gelopen (hij doet heel erg zijn best en dan helpt niet). De laatste toespraak Rutte was wel menens. Het geeft wel zorgen nu de besmettingen weer zo oplopen.	dat het in Portugal heel goed ging, mensen hielden zich er goed aan, spraken elkaar aan op hun gedrag en in NL is hij verbaasd over de mondkapjesdiscussie, dat dat juridisch nu eerst weer moeten worden uitgezocht ipv gewoon invoeren zoals in Portugal. Moet verplicht worden gemaakt. Ook nu vindt hij de mondkapjes nog te vrijblijvend in winkels, waardoor mensen het niet doen.	Dat is niet veranderd, hij staat er positief in en staat er helemaal achter. Hij houdt zich eraan. Goed dat het is aangescherpt en samenkomsten weer is verminderd. Het is ook respect naar de medemens om je eraan te houden en ook voor bescherming van jezelf belangrijk.

Nee er is geen verschil met hoe hij zich toen voelde. Hij geeft aan dat de maatregelen die toen gelden niet anders zijn dan de maatregelen die nu gelden. Wel vindt hij dat de overheid te laat heeft ingegrepen. Zowel toen als nu. Hij geeft aan dat er in Duitsland al veel sneller is gereageerd. Zij hebben ook te maken gehad met een ervaring maar toch zijn de aantallen veel lager. Dat komt omdat de mensen zich er goed aan houden maar ook omdat de overheid snel ingrijpt en er meer getest wordt.

Op de vraag dat hij veel naar horeca ging en nu niet of hij dat niet miste gaf hij als antwoord? Dat hij nu gewoon thuis zijn koffie drinkt en dat hij dat ook prima vindt. Er zijn alternatieven zoals koffie to go waarbij je met een eigen beker koffie kan laten inschenken. Maar dat ziet hij niet zitten dus hij maakt gewoon zelf thuis een kopje koffie wat hij prima vindt.

Hij vindt de maatregelen goed. Hij geeft aan dat vooral anderen zich niet goed aan de afstand houden. Dat hij dat vervelend en irritant vindt. Hij vindt zelf de maatregelen goed. Hij draagt een mondkapje als hij naar de winkel gaat. Hij geeft aan dat hij het niet vervelend vindt om een mondkapje aan te doen. Voor sommige mensen kan het benauwd aanvoelen maar voor hem niet. De maatregelen vindt hij goed omdat het risico op besmettingen kleiner maakt.

Hij denkt er nog steeds hetzelfde over. Hij vindt dat de maatregelen belangrijk zijn om eht aantal besmettingen te beperken. Hij vindt wel dat de overheid eerder moet ingrijpen. Hij geeft aan dat hij het onduidelijk vindt hoe de maatregelen tot stand komen op regionaal en landelijk niveau. Eerst was er een discussie van dat er landelijke maatregelen zouden gelden en dat er regionaal gekeken wordt welke aanvullende maatregelen nodig zijn. Dat is voor hem te lang onduidelijk geweest in wie nu de maatregelen bepaald. Hij geeft aan dat hij snapt dat er in Dokkum andere maatregelen gelden dan in Amsterdam. In Dokkum zijn er te weinig mensen besmet dus daar horen andere maatregelen.

Hij denkt dat een avondklok ook zal helpen. Dat werkt goed in Antwerpen. Dat zit er volgens hem hier ook aan te komen. Hij geeft aan dat Nederland moet kijken naar de goede voorbeelden in eht buitenland.

irriteert zich aan mensen die zich er niet aan houden. Ze vindt het vervelend dat studenten de schuld krijgen terwijl ze ouders ziet die zich neit aan de maatregelen houden en zij juist wel. ze ziet bij het evrzorgingstehuis waar ze werkt bijvoorbeeld dat ouderen samen dichtbij elkaar gaan zitten en dan een kop koffie gaan drinken. ze heeft ze een keer erop aangesproken en ze kreeg daar een negatieve reactie op. Ze ergert zich omdat zij wijzen naar de jongeren dat zij de besmettingen veroorzaken. de mondkapjes vindt ze minder fijn dragen en ze vindt ze de kans op zelfbesmetting groot als ze het verkeerd dragen. mensen dragen het niet goed of dragen een zelfde mondkapje tien keer. ze heeft het gevoel dat het vooral schijveiligheid oproept. ze ziet meer risico dan dat het helpt. voor haarzelf is ze neutraal over ze is geen voorstander maar ook niet tegen. ze dragat hetwel op werk en als ze boodschappen te doen. ze draagt het voor een ander en niet voor haarzelf. ze gaat er maar

Ze denkt dat de overheid veels te laat is met de maatregelen. Vooral nu in het voorjaar was er veel ontwetenheid en kan je neit kwalijk nemen maar nu is het wel kwalijk want ze wisten er meer van. Met de tweede golf willen ze mensen tegemoet komen. Dat mag nog wel dat mag nog wel en dat geeft onduidelijkheid en een hoog aantal besmettingen. Er zit speling in hoe je het interpeteerd. eerst mag je wel naar de horeca daarna maar beperkt naar de horeca daarna tot een bepaald tijdstip, ze hadden het meteen moeten verbieden. zij vindt de maatregelen duidelijk behalve als het gaat om de maatregelen bij sommige plekken moet het bij sommige aangeraden.

vergelijkbaar met de beginperiode, zo voelt hij zich nu. Angst is een groot woord, maar behoorlijk zorgelijk is het zeker. Risiconschatting is wel vergelijkbaar met hoe dat in het voorjaar was.

ik vind het wel goed, maar wel te slap gesteld/te vrijblijvend. Daar hou ik persoonlijk inet zo van. Je ziet toch als je boodchappen gaat doen, dat je je irriteert aan mensen die geen mandkapjes dragen.

vond hij erg fijn. Je ging ervan uit dat het dan wel beter ging. Maar achteraf wel een tikje spijt, want gebruik makne van de vrijheden brengt ook risico's met zich mee en daar ben ik achteraf niet trots op. weinig verschil in de set aan maatregelen tov van eerder dit jaar. Wel blij met de mondkapjes, want die geven aan "dat er iets aan de hand is" . Vindt het ook ongeloofwaardig dat RIVM nog steeds zegt dat die mndkapjes niks

Ik voel me wel prima, maar merk wel dat ik nu denk dat het nog veel langer gaat duren. De horizon is een beetje wel. Gelukkig kun je nog wel heel veel, maar zou wel graag weer eens een knuffel willen geven aan naasten. Het is niet zo dat de huidige situatie ervoor zorgt dat hij weer "terug bij af is" maar wel ergens tussen de houding/stemming in het voorjaar en die in de zomer. Hou me nog steeds streng aan de regels, maar ik ga wel bij vrienden en familie op bezoek (met afstand).

blijf vinden dat de regels goed zijn en dat ik ze opvolg. Daar zijn nu natuurlijk wel de mondkapjes en waar hij daar aanvankelijk een gepassioneerde tegenstander van was is dat ondertussen misschien toch wel een goede maatregel, mits mensen maar niet denken dat ze dan geen 1,5 meter meer hoeven aan te houden. Wat hij vooral vindt is dat de overheid sneller had moeten ingrijpen (knoop doorhakken). Sneller en concreter over communiceren.

nog altijd even positief over maatregelen, omdat er nog steeds goed over wordt nagedacht en ik de logica ook kan volgen van de maatregelen. Daar is mijn mening niet in veranderd

Accepteert de situatie nu meer, maar maakt zich zorgen over het gedrag van anderen.

De maatregelen zijn nodig, maar we houden ons er te weinig aan.

Het is minder duidelijk geworden

Nee ook niet, nog steeds wel nuchter, rationeel besef wat er gebeurde en gebeurt. wel een déjà vu gevoel met begin maart, maar had wel verwacht dat dit zou komen. Maar in maart was ze bezig met verhuizen en woonde ze nog deels bij haar ouders dus toen was het allemaal net wat gezelliger. En verhuizing zorgde ook voor afleiding, nu is het 'echt echt' binnenzitten met z'n tweetjes. Maar in de eigen omgeving nog geen coronabesmettingen geweest, dat is ook niet veranderd

Nog steeds hetzelfde, het is nodig. Kijkt er niet anders tegenaan. Vooral fijn dat er nu duidelijke richtlijn is qua mondkapjes. Zorg voor meer eenheid (ze bedoelt eenduidigheid - minder nadenken wanneer wel of niet opdoen). Denkt er niet zo over na of het werkt of niet, vooral met afsatnd houden werkt het wel denkt ze. 'Maar wil niet over alle maatregelen diepgaand nadenken want dan ga je twijfelen'

hetzelfde gebleven. Nu zie je maatregelen beter door de mondkapjes, 'het wordt meer visueel ondersteund ofzo'. Eerst zag je het niet, dat was spannender, en nu heb je veel meer het gevoel dat iedereen er mee bezig is

Verpleeghuizen vond ze te drukken (respondent werkt zelf in een verpleeghuis). Mensen hebben er nog last van.

Piekeren/moe van nadenken: ja je moet er toch met je hoofd bij blijven. Vb. bus instappen zonder overtuiging van m'n leven dan dat het nu is. Qua gevoelens niet echt niet veranderingen. Omdat je nu ook wel meer bewegingsvrijheid hebt en ik val onder het zorgpersoneel en je mag dan nog bij mensen thuis komen. Dat gevoel dat ik toen had (soms een dinie) omdat ik veel thuis was

negatieve testresultaten hebben en de volgende dag alsnog het virus oplopen. In dit seizoen kun je veel oplopen, zoals verkoudheid en griep. Moet je je dan steeds laten testen? Je kent je eigen lijf toch het beste". Mondkapje en 1,5m afstand positief en daar gebeuren minder besmettingen dan thuis. Achter voordeur heb je geen controle. Ik ken genoeg voorbeelden uit m'n omgeving dat het niet wordt nageleefd. Door die horecasluiting gaan mensen de maatregelen juist minder goed naleven. Dat gevoel krijg ik er bij. Ik vind het wel bestig

Nee nog steeds hetzelfde. Enigszins anti. Andere kant is: ik ga er maar in mee omdat ik niet alleen op de wereld ben en verantwoordelijkheid heb voor andere mensen.

ik denk wel dat meespeelt dat we meer weten en meer zelf ervaring mee krijgen. In het begin hield ik me er heel strikt aan. Nu voel ik me niet heel kwetsbaar omdat ik de hele periode er ook goed door ben gekomen, dat maakt ook dat ik wat losser ben geworden met het opvolgen van de maatregelen

Ja zeker. In het begin zag ze nog wel positieve kanten van corona (rust en eindelijk toekomen aan dingen), maar dat is nu we opnieuw lockdown hebben helemaal over. Ze geeft aan nog niet met haar ziel onder de arm te lopen, maar ze trekt zich wat meer terug, gaat nu ook veel minder naar buiten, terwijl dat juist goed voor haar zou zijn. Ze blijft hangen op de bank, is lamlendig en mismoedig.

prima en nodig om het virus 'er onder te krijgen'.

Eigenlijk geen verandering. Basisregels zijn nog steeds nodig en jammergenoeg is het ook weer nodig om weer meer thuis te blijven.

Er was natuurlijk wel meer onzekerheid, je werd voortdurend geconfronteerd met de ernst en gevolgen van het virus. Maar zijn eigen gevoel is niet echt veranderd. Nog steeds heeft hij angst om besmet te raken.

De maatregelen vindt hij goed. Hij denkt nog steeds dat het virus met strenge maatregelen beteugeld moet worden. Hoe jammer het ook is. Volgens hem is er een mondkapjes plicht nodig.

Nee, maar ze hadden nog wel eerder gedaan mogen worden. Had het nou een paar weken eerder aangepakt dan was het niet zo ver als nu gekomen.

in maart was ze wel angstiger. En deed ze allemaal activiteiten niet meer. Daar is ze nu wel weer mee begonnen (breien, leuke dingen).

moeten we blijven volgen, met name de afstand. Fijn dat nu weer in de supermarkt de karretjes worden schoongemaakt

winkelkarretjes worden weer schoongemaakt, dat is fijn. Het is wat strenger geworden in de supermarkt, 'niet iedereen mag er meer in'

6. Welke maatregelen vindt de respondent het makkelijkst om vol te houden?

x

De basisregels zijn allemaal makkelijk om vol te houden. De rest in principe ook, je zelf wat je kan maar bent ook afhankelijk van anderen.

6. Waarom vindt de respondent de genoemde maatregelen het makkelijkst om vol te houden?

x

Niet expliciet op ingegaan, de basisregels zijn gewoon vanzelfsprekend.

7. Welke maatregelen vindt de respondent het moeilijkst vol te houden?

Ze geeft aan dat alle maatregelen we prima vol te houden zijn. Maakt niet echt een onderscheid.

Meeste moeite met de beperking van mogelijkheden voor spontane uitjes maar die zijn er neit echt dus dat kan niet anders. In de praktijk lijkt vooral de anderhalve meter binnen haar werksituatie gewoon niet altijd haalbaar. In ieder geval niet met haar leerlingen, maar ook niet altijd met collega's.

Mondkapje is makkelijk. Laat je testen. Blijf thuis.

Mondkapje: omdat hij er weinig voor hoeft te doen, behalve het opzetten, is hetzelfde als kleding aantrekken, geen moeite. Laat je testen: kost weinig moeite, je hoeft je alleen maar aan te melden en dan kun je testen. Blijf thuis bij klachten: omdat je ziek bent blijf je thuis, je wil anderen niet besmetten.

Afstand houden

Eigenlijk lukken alle maatregelen goed. Mondkapje is goed te doen. Horeca dicht houdt hij ook vol. Drukke vermijden lukt ook. 1,5 m lukt ook goed om zich zelf aan te houden.

Mondkapje: omdat je eraan went snel aan. In supermarkt doet hij dat zelf nu ook. Als veel mensen het doen, dan doe je het zelf ook sneller. Drukke vermijden: hij is een ochtendmens dus doet alles liefst zo vroeg mogelijk (sporten buiten en supermarkt), drukke vermijden lukt daarom goed. 1,5 m lukt hem zelf ook goed: voorkomt besmettingsgevaar. 1,5 m is soms ook lastig. Maar: over all genomen vindt hij de 1,5 m zelf een makkelijk vol te houden maatregel die hij ook nog lange tijd vol kan houden.

deur voor iemand openhoudt dan is er ook kort minder dan anderhalve meter afstand maar dat is kort. Hij denkt wel steeds over het houden van afstand. Soms vergeet hij het uit gewoonte maar dan wordt hij er toch weer aan herinnerd. Een mondkapje dragen vindt hij ook een kleine moeite. Hij heeft al eerder een mondkapje gedragen toen de pilot van gang was in Amsterdam. Voor hem is het een kleine moeite. Ook in Duitsland en in België heeft hij al een mondkapje gedragen dus dit vindt hij ook prima.

Anderhalve meter afstand houden en het dragen van een mondkapje.

geen mensen uit risicogroep bezoeken.

Het is voor hem makkelijk om aan de anderhalve meter afstand te houden als er bezoek is bij hem thuis. Hij heeft een grote coronaproef tafel en iedereen zit aan de uiteinde. Zonder corona houdt hij ook minsten een meter afstand hij houdt niet van het fysieke contact. En kwaliteit wordt niet minde hij vindt dat het vooral inhoudelijk interessant moet zijn en de relatie die je met iemand hebt. Niet zozeer het fysiek contact en de aanrakingen daar is hii niet

Ze vinden het niezen en hoesten in je elleboog en het wassen van handen het makkelijkst. Dat komt omdat dat al een gewoonte was. Zij deed dat voor corona ook al.

Handen schudden vond ze ook makkelijk. Alleen was wel wennen. Bij het ontmoeten van haar schoonouders bijvoorbeeld was het raar dat je niet even kon zoenen op de wang of een hand schudden. dus je staat daar maar. maar voor de rest gaat het makkelijk.

Omdat het al een gewoonte was. En het behoeft niet veel verandering.

Anderhalve meter afstand houden.

afstand houden is makkelijk, mondkajes ook en handen schudden dat is al helemaal geen probleem meer. Helemaal uit het systeem. Schoonmoeder die het moeilijk vindt om niet te knuffelen begrijpt hij niet echt. Dat zijn immers maar futiliteiten. Dat overleef je ook wel wer

Niet expliciet op ingegaan, de basisregels zijn gewoon vanzelfsprekend.

nvt. Alles is goed te doen.

Mondkapje is niet moeilijk en afstand ook geen probleem, mits het geen familie is. Met familie lukt het niet helemaal altijd, maar doorgaans gaat dat best goed. Zeker op emotionele momenten is het lastig, al lukt het dan niet altijd

kennis van de effectiviteit van de maatregelen, m.n. afstand houden.

Ik heb er eigenlijk ik niet zo veel moeite mee, eigenlijk. Behalve soms op het werk.

Hygiënemaatregelen

Dat hoort als sinds de oudheid bij mensen, het werd in de bijbel al genoemd als maatregel.

Afstand houden tot mensen die troost nodig hebben.

<p>zoveel mogelijk thuisblijven; mondkapje opdoen</p>	<p>ik ben best wel een huismus' en regels rondom mondkapje zijn duidelijk: wel of niet op op bepaalde plekken</p>	<p>wanneer je je precies moet laten testen en wanneer je dan thuis moet blijven. Wanneer zijn het klachten waarbij je je moet laten testen. Twijfelt daar zelf sterk over. 'hmm ik heb nu een uur verkoudheidsklachten, dan ga ik bellen, en dan kom ik er niet door, en eind van de dag is het alweer minder' . doordat het overbezet is besluit ze niet te laten testen en dan maar zelf binnen te blijven en wat dagen af te wachten. 'maar heb ik het dan goed gedaan of niet?' Het is ook herfst dus dan hoest je gewoon vaker. heeft het daar wel met vrienden over. en iedereen maakt zelf een afweging en maakt eigen lijn daarin. tijdens deze klachten heeft respondente wel een paar dagen binnen gezeten en niet naar de supermarkt geweest, toen ze klachten had en twijfelde of ze echt test moest doen.</p>
<p>De hygiëne maatregelen, handen wassen in het bijzonder.</p>	<p>Dat was al automatisme omdat ze dat al deed voor werk (ze werkt in een verpleeghuis).</p>	<p>1,5m afstand regel. Vooral als je met vrienden bent of op het werk met collega's.</p>
<p>Niet naar de horeca gaan en thuis werken (respondent werk in principe op locatie, maar moet rapportages thuis schrijven waar dat voorheen op kantoor was).</p>	<p>voor thuiswerken. Dat thuiswerken haar makkelijk af gaat ligt denkt ze aan haar generatie: wij zijn gewend om digitaal te werken. En voor beide maatregelen geldt dat ze geen keus heeft om het anders doen. Dat maakt het opvolgen van deze maatregelen makkelijker dan de maatregelen waar ze wel zelf</p>	<p>Max. aantal bezoekers thuis ontvangen.</p>

Het lukt haar allemaal gewoon wel om het na te leven. Ze mist het fysieke contact en knuffelen wel, maar toch geeft ze aan dat afstand houden makkelijk lukt. Volgens haar werkt het verbeelden van knuffels ook.

Ze geeft aan dat haar angst om corona te krijgen (en ze verwacht dan heel ziek te worden vanwege haar longen die jaren geleden door legionella zijn geschaad) een goede drijfveer zijn om zich aan de regels te houden en bovendien gelooft ze dat de regels helpen besmetting tegen te gaan.

Geen. Ze geeft wel aan heel graag weer te willen dansen, maar ja dat zit er voorlopig niet in.

Hij merkt op dat voor hem alle maatregelen goed toe te passen/ op te volgen zijn.

Hij is gewoon gemotiveerd vanuit zijn angst om besmet te raken.

Die zijn er voor hem niet, maar hij baalt wel dat de volleybalsport nu weer stilligt. Hij had goede afspraken gemaakt met het team om afstand te houden en geen nazit.

afstand houden, 'ik kan het wel
hoor' - ze draagt sowieso een
'helm' (shield) en mondkapje en
soms nog handschoenen

afstand houden, 'ik kan het wel
hoor' - ze draagt sowieso een
'helm' (shield) en mondkapje en
soms nog handschoenen

mensen die geen rekening houden'
en het elkaar op aanspreken

7. Waarom vindt de respondent de genoemde maatregelen het moeilijkst vol te houden?

x

Door de fysieke ruimte, door het gezamenlijk moeten werken, iets aan elkaar moeten uitleggen/ laten zien moet je soms toch wel dichter bij elkaar komen.

8. Wat is lastig voor de sociale omgeving van de respondent?

x

Niet expliciet gevraagd.

9a. Hoe kijkt de respondent naar de komende tijd nu de maatregelen nog even gelden met de herfst en winterperiode in aankomst?

Geen probleem, liever nog wat langer aanhouden dan strikt noodzakelijk (zie 4).

Met berusting. Het is nu eenmaal wat het is.

Afstand houden: 1,5 is erg veel,
voelt afstandelijk, niet gezellig

Afstand houden en de hoeveelheid
met wie je mag afspreken.
Groeps grootte. Heeft veel impact
op wat je wel/niet kunt doen,
maakt het lastig voor zijn
doelgroep/jongeren.

Gaat proberen er het beste van maken.
Wil er geen verwachtingen van hebben.
Hij weet nog niet hoe hij het vol gaat
houden. Gaat zijn best doen zich eraan
te houden. Moeilijk om nu aan te geven
hoe hij het vol gaat houden, omdat hij
niet weet of hij bijv nodig heeft om
vrienden weer te zien. Herfst/ winter
wordt lastig, want dat is al het
griepseizoen. Dan worden de
maatregelen nog zwaarder of duren nog
langer.

Dan lukt het door externe factoren niet goed (anderen die niet opletten), of omdat de ruimte te klein is. Dan ligt het aan situatie.	Minder bezoeken/ elkaar minder zien is lastig. Maar vriendenkring denkt er hetzelfde over als de respondent. Houdt ook 1,5 m afstand. Ze zijn allemaal op leeftijd. Spreken in kleine groepjes af.	Hij had gehoopt dat aantal besmettingen omlaag zou gaan, maar loopt nog steeds op. Hij is bang dat er nog meer wordt ingegrepen en er strengere maatregelen volgen, zoals een avondklok. Hij zal het moeten volhouden, dat is geen vraag voor hem. Het gaat hem lukken. In de herfst/winter heb je ook nog griep, en gaan mensen (ouderen) zich nog meer opsluiten uit angst. Het wordt een sombere tijd. Maar het is wel voor een goed doel.
--	--	---

Hij vindt het lastig dat hij zijn schoonzus niet meer kan zien. Zijn schoonzus heeft een zoon in België. Die kan niet bij zijn moeder langskomen en andersom kan zijn moeder niet naar België. Zijn schoonzus is 83 jaar. Hij gaat daar niet heen omdat het teveel risico's met zich meebrengt. Hij belt haar wel en maakt gebruik van digitale middelen. Op de vraag of hij dat moeilijk of lastig vindt. Geeft hij aan dat hij niet in zulke termen spreekt. Moeilijk en lastig geeft problemen op de latere tijd. Je krijgt er een pessimistische blik van. Hij kijkt naar de dingen die mogelijk zijn. En kijkt vooral naar de kansen.

Zijn omgeving is heel voorzichtig en houdt zich goed aan de maatregelen. Ze zijn net als hem bewust van de risico's en proberen deze te beperken. Ze zijn er heel begripvol over. Soms zeggen ze bij elkaar af. Als er weer maatregelen zijn. Als er bv. wordt aangekondigd dat er minder mensen bijeen moeten komen dan zeggen ze dat bij elkaar af.

Hij denkt dat het heel lastig gaat worden voor veel mensen die zich nu niet aan de maatregelen houden de komende periode. Hij denkt dat er zeker nog maatregelen nodig zijn tot eind december. Voor hemzelf ziet hij geen problemen. Hij vindt het niet moeilijk om zich aan de maatregelen te houden hij geeft aan dat nu met de herfst en de winter dat mensen kuchjes miss te snel zullen interpreteren als covid. Hijzelf geeft aan daar wel een onderscheid in te maken. Als hij geen geur en profvermogen mist dan ziet hij zijn klachten niet als covid. Als hij langer dan drie dagen erge klachten heeft dan zou hij wel gaan testen maar dan moet het wel meer zijn dan een kuchje of een normale neusverkouden. De heftigheid van de symptomen zijn voor hem belangrijk om te bepalen of hij test of niet.

Ze vindt het lastig omdat het niet geheel aan je zelf ligt. Je kan proberen de afstand te houden maar anderen komen soms te dichtbij. Zij heeft ook wel besloten om geen afstand te houden van haar ouders, broertje en vriend. Bij de rest probeert ze het wel zoveel mogelijk. bij situaties dat het lastig is om afstand te houden lukt het niet altijd zoals in de supermarkt. maar bij situaties waar het aan haarzelf ligt of er genoeg afstand gehouden wordt lukt het wel en ze doet het ook alleen niet met plezier.

Dat het voor de tweede keer zo ver is. het duurt lang en dat vinden ze nog lastig. sociale dingen die er niet meer zijn. dat missen ze toch. De eerste keer wilde mensne wel en nu is er meer opstand. Ze heeft flyers ontvangen van de complotdenkers en die heeft ze meteen weggegooid. Mensen die protesteren en die op facebook comments plaatsen om zich er neit aan te houden. zij heeft dan het idee van jongens waar doe je het voor.

Ze kijkt er tegenop ze heeft er absoluut geen zin. Maar het moet gebeuren. Ze heeft behoefte naar teurggaan met hoe het was. Leuke dingen doen met haar vrienden en de feestdagen. Ze gaat het nog wel een tijd volhouden alleen ze kijkt ertegenop. Ze moet er steeds meer motivatie voor opbrengen. en die motivatie brengt ze nu op door logisch te denken waarom het allemaal is. ze heeft nooit een moment gehad van nu heb ik geen zin meer ik houdt me er neit ana. maar dta ze gewoon er klaar mee is. ze is blij dat er op haar werk een eigen teststraat is en ze niet hoeft te wachten op de GGD. dat is handig voor straks in de wintermaanden. Ze krijgen ook snel resultaat.

nvt

schoonmoeder die graag wil knuffelen. Zij heeft het daar echt moeilijk mee, maar mijn repondent noemt dat een futiliteit

het lukte in maart/april ook dus het zal nu ook het geval zijn. Ook als er een avondklok mocht komen zou ik dat ook wel gaan volhouden. Gelukkig geen bekende in een verzorgingstehuis oid dus die slechte emoties van het niet kunnen bezoeken aldaar, maak ik gelukkig niet mee.

Praktisch gezien is het doorgaans niet lastig om 1,5 meter vol te houden, behalve soms in de werksfeer met demente bejaarden. Als mensen dan even niet zo stevig op hun benen staan, moet je ze toch ondersteunen en dan is die 1,5 meter net houdbaar.

ook dat afstand houden en moeite met het geen knuffel of kus geven, dat soort dingen.

op zich denk ik wel dat iedereen nog te motiveren is en dat 'ze dat moeten blijven doen'. Helderheid en duidelijkheid scheppen draagkracht in de samenleving.

Het is een menseijke neiging om mensen aan te raken en behoefte om aangeraakt te worden. Afstand houden.

Respondent accepteert het, maar ziet uit naar het moemnt dat het niet meer nodig zal zijn.

wanneer je je precies moet laten testen en wanneer je dan thuis moet blijven. Wanneer zijn het klachten waarbij je je moet laten testen. Twijfelt daar zelf sterk over. 'hmm ik heb nu een uur verkoudheidsklachten, dan ga ik bellen, en dan kom ik er niet door, en eind van de dag is het alweer minder'. doordat het overbezet is besluit ze niet te laten testen en dan maar zelf binnen te blijven en wat dagen af te wachten. 'maar heb ik het dan goed gedaan of niet?' Het is ook herfst dus dan hoest je gewoon vaker. heeft het daar wel met vrienden over. en iedereen maakt zelf een afweging en maakt eigen lijn daarin. tijdens deze klachten heeft respondente wel een paar dagen binnen gezeten en niet naar de supermarkt geweest, toen ze klachten had en twijfelde of ze echt test moest doen.

meer deze automatisen dat je dichterbij elkaar gaat staan om dingen tegen elkaar te vertellen. Het is automatisme. Het is nog steeds niet gewenning geworden. Ik let op wat anderen doen. Daar pas ik me op aan. Als mensen afstand houden doe ik dat ook, als je broer en die heeft afstand; dan kan dat eigenlijk al niet. Ik vind het dan ook scheef, want als ik naar hun ga mag het wel (broer woont nog bij ouders). Het is niet logisch voor mij en voor mij voelt het niet goed om mensen buiten te sluiten omdat je maar max. 3 mensen uit te nodigen. Ze gaat dus ook

sociale omgeving is divers dus verschilt sterk. Ze hoort wel van vriendinnen dat ze het lastig vinden om zoveel thuis te zijn, en hoort bij medestudenten dat ze de regels om fysiek onderwijs te volgen tegenstrijdig vinden: met 200 tot 300 mensen in een collegezaal, dat voelt echt niet goed. ook al heb je mondkapje op bij verplaatsing. dus het is niet per se altijd lastig om aan maatregelen te houden maar juist vanwege de tegenstrijdigheid volet het niet altijd goed. lastig in te schatten wanneer is iets goed en wanneer niet. dat maakt het lastig.

De 1,5 meter regel. Dat merkt ze bij collega's, mensen hier in de straat, haar overburen, haar cliënten in de dagopvang en hun verwanten.

Zeker die 1,5m, zeker bij naasten, familie en vrienden. Maar ook die bezoekers regel, vooral bij vriendengroepen is het lastiger om iets afspreken. Omdat het dan eigenlijk niet mag.

Als we dit nog een jaar moeten volhouden dan zou het wel heel vervelend worden, een half jaar ook al wel' maakt zich vooral zorgen over de klachten die ze zo nu en dan heeft en dat ze het lastig vindt goed af te wegen daarin. Als je geen klachten hebt is deze tijd niet zo lastig, wel als je er ineens rekening mee moet houden. en als het onduidelijk is of je wel of geen coronaklachten hebt. Maar zegt ook: het is gewoon afwachten, heeft geen zin om daar te veel over na te denken, het is gewoon maar zo.

gewend bent en geen verjaardag (20 een jarig). Ik denk niet dat het aan gezelligheid inboet want gezelligheid moet je zelf maken". Ze denkt wel dat ze het vol gaat houden de maatregelen, omdat: "zal wel moeten". Ze denkt het vol te kunnen houden wat we deden. De opgelegde maatregelen volhouden [zoals thuiswerken], zal haar beter lukken, daar heeft ze weinig keus in. Die maatregelen meer van jezelf vragen zoals 1,5m en bezoek, die volhouden wordt op den duur steeds lastiger: omdat het dan echt gaat om je eigen sociale contacten.

nvt	<p>volgens haar hebben haar vrienden en bekenden het meeste moeite met het afstand houden en met elkaar geen leuke dingen kunnen doen (gemis fysieke contacten). Ze noemt ook nog dat ze merkt aan bevriende stellen dat er langzaam meer irritatie onderling is. Ze zitten noodgedwongen natuurlijk al maanden dichter op elkaars lip.</p>	<p>niet erg positief. Wordt zwaarder, moeilijker. Ze merkt het bij zichzelf, maar ook bij veel anderen. Ze beginnen zich wat terug te trekken, meer voor de buis te hangen. Ze heeft er een hard hoofd in. De energie is wat weg. Moeten we weer rustig aan doen.</p>
-----	---	---

nvt	<p>Volgens hem hebben hij en zijn gezin er niet zo een moeite mee, omdat ze gemotiveerd zijn om voorzichtig te zijn. Maar voor veel mensen zal dat toch het gemis aan sociale contacten zijn denkt hij. Dat zorgt speelt bij henzelf ook.</p>	<p>Hij houdt het wel vol en de vrouw en dochter ook wel volgens hem. Zijn zich bewust van de omstandigheden (vader risicogroep, moeder werkzaam in de sociale contacten zijn denkt hij. Dat zorgt).</p>
-----	---	---

mensen die geen rekening houden'
en het elkaar op aanspreken   afstand houden

er wordt weer veel afgezegd dat vindt ze
lastig, zoals dansles. Ze was weer bezig
eea op te bouwen en te gaan doen en
gaat toch weer veel dicht

	Algemene reflectievragen	
9b. Hoe kijkt de respondent naar de komende tijd nu de maatregelen nog even gelden als het gaat om de komende feestdagen?		10. Op welke manier hebben corona en de gedragsmaatregelen het leven van de respondent veranderd?

Ook geen probleem, met haar direct familie (moeder, zus, schoonbroer) kunnen ze binnen de geldende regels samenkomen en dat is ze ook van plan. Dit is sowieso al een sociale kring waarmee ze heel dicht contact heeft en daarbuiten eigenlijk helemaal niet. Met de schoonfamilie kan dit jaar niet doorgaan maar dat is niet erg.

Het werk is relatief vergelijkbaar met voorheen. Iets meer veiligheidsregels maar geen wezenlijke veranderingen aan de taken/inhoud.

Wel vervelend, gaat het samen zijn missen. Maar geeft direct heel concreet aan dat een familiebijeenkomst al 6 personen is, en dat dat dan nu dus gewoon niet kan. Liever uitstellen dan opsplitsen in meerdere groepen/dagen.

Grotere waardering voor kleine dingen. Geen buitenland reizen kunnen maken. Verder bespreekt ze herhaaldelijk een verandering in haar sociale kring, verwatering van sommige vriendschappen maar juist een verdieping van andere. Dat ervaart ze niet als een negatief aspect. Niet meer spontaan kunnen afspreken in horeca/buiten is wel expliciet een gemis.

Eenzijds veel zin in, anderzijds zal het dit jaar tegenvallen. Naar opa en oma kan niet. Hij was er nog niet zoveel mee bezig, maar door zijn vriendin wordt hij eraan herinnerd. Het is jammer. Door de maatregelen wordt het echt anders, kan het wel. Wat kan tzt wel, wat kan niet. normaliter is het heel gezellig. Met vrienden kan het waarschijnlijk niet.

Hij was van plan zijn 18e verjaardag goed te vieren, dat kon niet. Er waren veel sociale activiteiten die niet konden, zoals een examenreis, hij kon geen examen doen. Hij is wel geslaagd. Anderzijds doet hij nog steeds een tussenjaar, dat stond al gepland. Maar het pakt wel anders uit qua invulling, anders kun je reizen.

Nog niet nagedacht over de feestdagen.

De maatregelen hebben voor de respondent best wel veel impact gehad op meerdere vlakken in zijn leven. Niet alleen privé (relatie/ familie/vrije tijd), maar ook werk.

Hij gaat in de kerst begin januari samen met een ander koppel in totaal 4 personen naar België. Daar hebben ze al een accommodatie gereserveerd. Eht hangt af of het mogelijk is. Dus of er mensen ook weer naar België mogen. Op dit moment is dat ok niet. Het heeft zijn leven niet veranderd. makkelijk. Hij geeft aan dat ze dat zullen aankijken en als dat niet kan dan zullen ze waarschijnlijk bij hun thuis afspreken. Mocht hij dan een aantal klachten hebben dan zal hij het afzeggen. Hij neemt daarin geen risico.

Het gaat heel saai zijn. Het zal voor ouderen eenzaam zijn en binnen familie is weet ze niet hoe ze het voor elkaar gaan krijgen. Ze gaat er niet vanuit dat het feestelijk is als vorig jaar. Ze heeft het met schoonfamilie gehad over surprise. Ze wil dan videobellen. ze zijn aan het kijken hoe het doen binnen de maatregelen. over kerst hebben ze het nog niet gehad. dus ze weet het niet.

ze is heel erg een buitenmens en nu is ze heel erg een binnenmens. Activiteiten als klimmen zit er niet in.

als het nodig is is het nodig als je het thuis maar zo gezellig mogelijk kunt maken, met lezen, achter de computer, televisie, netflix dat soort zaken. Dan is het wel vol te houden

Het heeft me enorm wakker geschud. Dit maken we allemaal tegelijk mee en is helemaal nieuw en alles is nu wel vergankelijk en niets is vanzelfsprekend. De hele situatie is mij vreemd, dat heeft een enorme impact op mijn leven. Ik ben niet iemand die in complottheorien denkt en ook geen schaap die de kudde volgt, maar ik ben het er wel meer eens.

Het vraagt heel wat, zeker met de oplopende spanning in de samenleving. Maar als je duidelijk maakt dat het echt noodzakelijk is, dan kun je veel verwachten van een samenleving.

Het is wel vervelend, maar er zijn veel meer vervelende dingen in de wereld die misschien nog wel veel vervelender en nijpender zijn. Ik leg me wel neer bij de maatregelen, omdat ik inzie dat het moet.

Het is voorlopig vol te houden voor respondent.

Respondent voelt zich beknot in zijn persoonlijke vrijheden om te gaan en staan waar hij wil en te doen wat hij wil.

Denkt nu al wel na over de kerst en de 'gezellige periode om met familie en vrienden door te brengen' Logisch dat het niet ken maar dat ga je wel merken. heeft het al met vriend over gehad; ze willen in het nieuwe huis graag een keer beide kanten van de familie uitnodigen. dat gaat hem waarschijnlijk niet worden. Misschien ene familie op eerste kersdag en andere op tweede. We denken er wel al over na maar balen er niet zo heel veel van. 'We kijken tegen die tijd wel of we er iets van kunnen maken' - 'eindelijk es een keer een rustige kerst'

Lastig, ik weet niet in hoeverre het invloed heeft. Toen Corona begon was ze ook net verhuisd en gaan samenwonen. Dus het is sowieso een nieuwe tijd. De plek waar ik nu woon staat ook niet los van corona en de maatregelen zelf. Het is gewoon een nieuwe start. Ik kan het niet los zien. 'Ik kan ook heel makkelijk thuis zitten' Ik sta er heel accepterend in. ik kan nog naar de supermarkt of iets kopen. Even niet op het terras, sja als het daar nu over gaat...

zie antwoord bij a

Ze is meer op haar dalingwezen, nog meer dan anders. Ze is ook meer verbonden aan haar huis. Ze onderneemt minder en kan niet naar evenementen. Ze heeft minder echte contacten, spreekt mensen nu via via zoom en facebook.

Ze zal dan wel flexibeler omgaan met de bezoek regel van max. 3 personen, zoals ze nu ook al doet. En ze geeft aan normaal met de hele familie de feestdagen te vieren, maar dat nu waarschijnlijk meer in kleinere kringen te zullen doen.

Je bent je bewust van je leven en hoe je er in staat. Wat die veranderingen ook voor je zelf betekenen. Maar echt hele grote veranderingen... ik zie nog steeds m'n vrienden en familie, ik heb gelukkig nog heel leuk werk.

Nog niet echt over na gedacht. Ze viert geen kerst en oud en nieuw, dus voor haar zelf maakt het geen verschil.

Ze was al wat teruggetrokken mens en dat is door corona versterkt. Dat ervaart ze als negatief, als een beknotting van haar welzijnsgevoel/ luxe leventje dat ze had.

Ze zijn wel van plan gezellig met het gezin kerst te vieren. En ook om bij zijn oudste dochter en haar gezin langs te gaan voor een bakkie als het kan/mag.

Corona heeft toch wel een flinke impact op alles met elkaar. Vooral op het sociale vlak. Nu veel minder makkelijk een gesprekje met burens, dorpsgenoten. Je gaat voorzichtig met elkaar en je omgeving om. We doen dat heel bewust, maar het beperkt wel.

alleen met haar moeder in huis. Ze vindt daar niet echt wat van. Geeft verder aan dat ze de mantelzorg van haar vader nu ook even staakt: 'ik heb het even stopgezet, mijn vader'

ze doet niet meer veel buiten of met ander mensen. En door corona heeft ze geen werk. Wel fijn dat ze thuis meer kan schoonmaken, ze heeft veel opgeruimd.

10a. Wat is de grootste verandering in zijn/haar leven? Wat doet dat met de respondent?

11. Ziet de respondent positieve kanten van corona? Ja/nee

11. Welke positieve kanten ziet de respondent van corona? Leg uit.

over goede alternatieve wordt nagedacht en zonder dat het duidelijk is waarom het per se (op die manier) nodig is. Ze benoemt het niet doorgaan van musicals, kampen, diploma uitreikingen, maar ook voor de aankomende periode dat er geen ouders bij feestdagen aanwezig mogen zijn, dat traktaties allemaal ver van te voren ingepakt moeten zijn, dat oudercommissies geen dingen mogen regelen voor de school maar dat dit door cateringbedrijven gedaan moet reismogelijkheden. Nu zoeken ze meer intellectuele stimulatie in andere zaken, o.a. klussen aan het huis maar ook weer muziek maken. Maar ze hebben i.v.m. ziekte van haar partner al eerder een langere periode thuis gezeten dus het is geen geheel nieuwe situatie. Ze maken nu, net als toen, gewoon plannen voor de toekomst om naar

ja

Ja

Ze heeft zelf wel een ervaring van onthaasting, niet zoveel meer willen/moeten doen de hele tijd. Gewoon thuis met het gezin zijn is ook fijn en ze komen dichterbij elkaar. Denkt dat dit voor heel veel mensen zo geldt, dat ze even terug naar de basis kunnen en rustig kunnen kijken welke dingen ze nou wel echt willen.

Ze benoemt verschillende keren een grotere waardering voor 'de kleine dingen', o.a. contact met vrienden/familie maar ook buiten zijn e.d. Ook de 'natuurlijke selectie' die nu heeft plaatsgevonden in haar vriendenkring lijkt toch vooral een positieve verandering hoewel ze dat niet expliciet zo benoemd.

Dat hij geen eindexamen heeft
gedaan. Dat doet niet zoveel met
de respondent. Hij zag er ook wel
tegenop, dus dat het niet doorging
was ook een meevaller. Hij is wel
geslaagd. ja

minder co2uitstoot. Niet
persoonlijk.

1) Overlijden van zijn moeder. Moet nog steeds naar Lissabon maar kan niet naartoe. Hij vindt het erg dat hij zijn moeder de laatste maanden in haar leven niet heeft kunnen bezoeken 2) Omgang met zijn vriendin. Is hartpatiënt. Omdat respondent nog werkt, is zij bang voor hem. Hebben elkaar maar 2x gezien en op 3 meter afstand. 3) Geen marathons waarvoor hij de hele wereld over ging. Die reisjes die mis je nu, de voorpret en het plannen maken voor een trip naar een onbekende plek waar de marathon was. De leuke dingen zijn er nu niet, hij is vaak thuis. 4) Werk bij KLM is veranderd. Hij heeft meer werk omdat collega's ziek zijn en naar huis worden gestuurd. Maar ook de onzekerheid van de toekomst van zijn baan.

ja

Bepaalde (sociale) verplichtingen hoeven nu niet, bijv met vrienden iets doen/ een cursus volgen hoeft nu niet/ geen trainingsgroepen meer (recent aangepast). Hij rust nu wat meer uit. Was hij niet aangewend. Hij was er altijd op uit, plannen maken. Heeft meer aandacht voor zijn huis. Had er eerder nooit tijd voor.

Corona heeft zijn leven niet veranderd. Het laat alleen de zwaktes van de samenleving zien. Voor hem heeft het niks veranderd. Hij heeft ook niet per se dingen gelaten voor zichzelf. Wel geeft hij aan dat hij zich bij de situatie heeft neergelegd en niet zozeer denkt in beperkingen maar welke kansen er zijn. Het heeft voor hem geen zin om na te denken over de beperkingen.

...geen een van de mogelijkheden kan worden over de zwaktes van de samenleving. Er zijn nu een aantal dingen zichtbaar geworden. Zo is het niet fijn als je nu een zzp'er bent. Ook zijn er veel branches die eigenlijk niet veel bijdragen aan de maatschappij die nu ook worden blootgelegd. Mensen zien in dat er geen werk in is op dit moment en dat ze misschien beter voor een ander beroep kunnen kiezen dat bijdraagt aan de samenleving. Ook legt het bloot dat zzp'ers en anderen die hun baan zijn kwijtgeraakt hun spaargeld moeten opmaken. Het economische systeem moet anders. Ook geeft hij aan dat er is blootgelegd dat het individualisme een soort doorgeslagen egoïsme is geworden en dat dat ook niet goed is voor de samenleving. Dat mensen veel meer collectiever moeten worden.

Als het om hemzelf gaat geeft hij aan dat hij door het corona gebeuren heeft ervaren dat hij om kan gaan met veranderlijke situaties. Hij is veerkrachtiger dan gedacht. Het heeft hem een beetje

Veel meer een huismus zijn. Aan de ene kant is het prima en relaxed maar aan de andere kant heeft ze behoefte aan iets actiefs. Dat mist ze. Ze gaat ook bijna afstuderen dus komt goed uit dat het neit meer kan. Dan heeft ze minder afleiding en meer tijd voor haar thesis. ja

Ze heeft haar vriend leren kennen. Door corona heeft ze sneller een band kunnen opbouwen met haar vriend. In een normale situatie zou ze met hem afspreken samen met vrienden en dan is het allemaal oppervlakkiger dan hoe het nu is gegaan. Hun relatie is dieper.

Meer waardering voor de dingen die je kan en hebt. Blijer met de dingen die je hebt en kan. ja

iedereen wel in mijn omgeving en daarmee zijn de gesprekken met vrienden ook wel anders geworden. Daarbij is het overigens niet zo dat de gesprekken openhartiger of anders is. Tijdens het gesprek kwam plotseling ook ter sprake dat meneer al sinds maanden een maandelijke borrel heeft met neven en nichten via zoom (met een man of twaalf). Nichtje van me organiseert ook etentjes met z'n allen, maar dat is

vooral minder sociale contacten,
minder cultuur, leuke dingen. Over
alles moet je drie keer nadenken of
dat wel kna. Dat leek in de zomer
een beetje beter te gaan, maar zie
ik nu wle weer somber in. ja

We zijn innovatiever geworden,
met thuiswerken en uitzoeken hoe
dingen wel kunnen die eerder
moeilijk waren. En minder
belasting voor het milieu, minder
files.

Verminderd sociaal leven. ja

Mensen gaan meer nadenken over
wat belangrijk is in het leven en
gaan andere "kleine" dingen meer
waarderen.

Heeft ze niet echt. Behalve minder vrienden zien misschien (noemde ze op begin van het interview) Ja

heeft het daar wel es over met vriendinnen/discussiegroepje. Meer rust, 'ik hoef niet te zoeken naar dingen om te doen', meer focus op studie, goed voor duurzamere wereld. Veel thuis dus echt een eigen plek. Veel meer contacten 'die er toe doen'. Maar 'komt ook omdat er niemand ziek is in mijn naaste omgeving zodat ik die rust kan ervaren'

Ze is altijd weg en ze heeft nog nooit zoveel thuis gezeten als nu. "Ik probeer er maar het beste van te maken. Er is altijd wel wat te doen. Ik ben heel erg creatief. Ik speel piano en viool. Ik maak kaarten en sieraden van kralen. Mijn zus noemt me de creatie van" ja, best wel veel

Dat het spontaan er wel af gaat. Ik vind dat wel jammer, maar ik kan daar wel goed in relativeren. Dat het gewoon hoort bij de tijd waarin we leven. Ik kan me daar wel bij neerleggen ja

dingen voor haar persoonlijk vind ze dat ze meer is gaan wandelen. Voorheen wandelde ze ook regelmatig, maar dat was meer om in beweging te blijven. Nu loopt ze meer in de natuur en gaat ze ook planten en dieren spotten. En als ze de naam niet weet van een dier daartoe altijd doorgaat [ze werkt in de jeugdzorg].

Ik denk wel dat je bewust van jezelf wordt in je eigen omgeving. En dat je niet meer nodig hebt dan je eigenlijk hebt. Ik denk wel dat dat aan onze generatie ligt dat we altijd meer en groter willen. Ik hou zelf ook van verre reizen maken

Dat je overal bij na moet denken en dat je geen onbekommerd leven meer kunt leiden. Alle spontaniteit is weg, niets is meer vanzelfsprekend. Ook noemt ze dat plannen die ze had (voor een feest en wandeltochten) nu in de vrieskist moeten. Het toekomstperspectief wordt sterk beïnvloed, wat heel vervelend is.

nee, helemaal niet (meer)

nvt

De impact op het sociale leven. Dat je niet meer lekker kunt winkelen met elkaar in een gezellige stad, leuke activiteiten met elkaar kunt ondernemen. Geen spontane contacten meer hebt. En ook dat je niet meer vooruit kijkt naar bv de vakantie. De voorpret mis je daardoor ook.

oeps, niet gevraagd

nvt

ze doet niet meer veel buiten of
met ander emensen. En door
corona heeft ze geen werk. Wel fijn
dat ze thuis meer kan
schoonmaken, ze heeft veel
opgeruimd.

meer dingent huis doen zoals
schoonmaken

meer dingent huis doen zoals
schoonmaken

Vragen over veranderingen in eerdere interviews

12. Als de respondent terugkijkt op de afgelopen maanden, gaat hij/zij anders om met de maatregelen?
Ja/nee

12. ZO,JA; welke voorbeelden geeft de respondent? Waar komt het door?

Niet wezenlijk, iets meer berusting in het uitvoeren ervan.

Ja, minimaal

wanneer ze het ok vindt om er van af te wijken (gebeurt wel heel zelden). Concreet voorbeeld is dat ze in eerdere interviews aangaf een vriendin te hebben geknuffeld die 'het nodig had' maar daar wel erg over te hebben getwijfeld. Nu heeft ze echter een kleine kring mensen van wie ze weet hoe ze met de regels omgaan en die ze

Nee. Maar: het is een balans vinden tussen je er zoveel mogelijk aan houden om dat dat moet en aan de andere kant jezelf blij genoeg houden. Hij zegt ik ben er mee omgegaan zoals je wilde maar niet altijd aan gehouden.

heeft hij geen afstand hield tot zijn vriendin, die buiten het gezin valt. Het had teveel impact als hij afstand moest houden tot zijn vriendin. Corona krijgen of zijn vriendin op afstand zien was de afweging, en dat laatste had meer impact. 2) In het begin mocht je niet samenkomen, maar toch gedaan met vrienden. Het was voor hen onduidelijk of je samen mocht komen. Ze wisten niet of ze wel of niet samen konden komen en met hoeveel dan. Het was geen afweging, meer uit onwetendheid. Ze wisten niet dat het niet mocht. 3) Toen hij 18 werd ging hij zeilen en hield hij zich niet aan de 1,5 meter. Aan de ene kant vond hij het raar dat hij voor zijn 18e geen afstand hoefde te houden tot jongeren, en net nadat hij 18 was daarna wel. Anderzijds vindt hij dat dat wel de afspraak is. Bij zeilen ben je wel aan het sporten, omdat het officieel sporten is. Vooraf wel over nagedacht, maar kwam tot de conclusie dat het niet hoefde. Hij heeft wel overwogen of het wel veilig was. Met sommigen sprak hij al af. Op dat moment was iedereen

Nee. De maatregelen zijn je houvast, dat doe je gewoon. Zijn moeder is eraan gestorven. Je moet voorzichtig zijn. De spelregels zijn duidelijk. Je wil zelf niet ziek worden. Als je het niet opvolgt dan kans op besmetting.

Nee. Hij geeft aan dat hij heel erg bewust heeft gehandeld en als hij terugkijkt niet het idee heeft dat hij dingen anders had willen doen. Hij is consequent geweest in zijn gedrag. Ook geeft hij aan dat de maatregelen opvolgt omdat we een afspraak hebben gemaakt. En hij zich daar aan houdt. Ook hier geldt weer dat hij niet negatief naar de beperkingen kijkt en dus steeds weloverwogen beslissingen maakt. Hij kan geen situatie noemen dat het anders is.

ja

in het begin kon ze de maatregelen goed volgen en hield ze het wel vol maar na drie maanden miste ze haar vrienden heel erg en ging ze afstasten van wat kan wel en wat niet. Waar zijn de grenzen. Zo zag ze de vrienden van haar vriend maar haar eigen vrienden niet, en dat vond ze hypocriet, dus ze is haar vrienden weer gaan zien. Ze heeft wel afwegingen gemaakt over of het verantwoord is, of haar vrienden goed omgaan met de maatregelen, met een vriendin van haar heeft ze bijvoorbeeld het fysiek afspreken gestopt omdat ze zich niet aan de maatregelen hield.

ja, wel een beetje

als ik terugkijk naar de afgelopen maanden dan betrap ik me er wel; op dat ik soms dacht "zal wel loslopen". Dat is natuurlijk een slechte houding. Je denkt dan even dat het wel veilig is. Als de maatregelen worden versoepeld, dan zal de kust wel weer veilig zijn.

denk wel dat bijvoorbeeld bij een recente vaknatie met vrienden die zich minder graag aan de regels wilden houden, dat ik me daar dan wel wat heb aangepast. Dan beweeg je d=toch een beetje mee met de groep. "Als ik de eenige ben dan lukt het ook niet, daar leg ik me dan maar bij neer".

ja, maar wel met tegenzin (omdat anderen zich er minder aan houden)

Respondent is de maatregelen blijven naleven; toen ze versoepeld waren is hij daarin meegegaan.

Het verjaardagsfeest van zoon zal binenkort weer in delen gevierd worden.

reflectief op eigen gedrag/keuzes! :-
)) VB 1. Met een vriendin op een terras: dan wel met anderen 1.5 meter afstand maar niet met die vriendin. Dat bedenkt je dan ook pas later dat dat misschien niet zo handig was. Maar toen dacht je er niet zo over na omdat het toen 'gedoogd' werd. Respondent zegt: ondanks dat ik paar dingen heb gedaan die dan niet volgens de regels zijn heb ik ook heel veel risico's gemeden, door veel thuis te blijven. Dus dat blijf je altijd houden (Lise: Interessant!) VB 2. Bij ouders langsgaan is nog wel lastig. Want omdat ze eerst nog bij hen woonde was het normaal om dicht bij hen te zijn en te knuffelen, dat hadden ze afgesproken. Maar nu woont ze al een tijdje niet meer thuis en wordt dat toch anders. Ze hebben toen keuzes gemaakt maar nu is het toch telkens afwegen om wel of niet langs te gaan. weet niet zo goed of dat dan de goede of niet goede keuze is. dat is lastig. bij andere mensen heeft ze wel gesprek over wel of niet afspreken, met haar ouders heeft ze dat niet. De enige verandering is dat ze niet meer met een boog om mensen heen loopt om zo die 1,5m afstand te houden. Ze loopt nu gewoon langs mensen heen. Als ze hen niet aanraakt en niets zegt, maar alleen langs loopt, kan dat volgens haar geen kwaad.

lastig om aan te duiden; het waren wel heel verschillende periodes afgelopen half jaar: maart-april strenge maatregelen, toen daarna wat lossier. Dus dan ga je er daar ook zo naar gedragen. Zowel door de maatregelen en door de mensen om je heen. Als de maatregelen soepeler gaan dan mag je er van uit gaan dat het beter gaat, dus daarom wel weer het terras op.

Nee, ze is niet anders met de maatregelen omgegaan dan ze zou willen.

Nee, want wat ik altijd heb gedaan is kritisch geweest naar mezelf: als ik iets doe wat niet helemaal bij de maatregelen zou horen, zou ik er dan achter staan? Ik heb niets gedaan waar ik niet achter sta.

nvt

nee

nvt

nee

ik houd me wel aan de afstand
maar anderen niet'

respondent zegt: ondanks dat ik
paar dingen heb gedaan die dan
niet volgens de regels zijn heb ik
ook heel veel risico's gemeden,
door veel thuis te blijven. Dus dat
blijf je altijd houden (Lise:
Interessant!)

13.a Is de respondent bewust van de verschuiving (VB.1) die de interviewer noemt die is opgetreden in gedrag? Licht toe waardoor het komt en welke afweging de respondent heeft gemaakt.

13.a Is de respondent bewust van de verschuiving (VB. 2)die de interviewer noemt die is opgetreden in gedrag? Licht toe waardoor het komt en welke afweging de respondent heeft gemaakt.

nvt

nvt

VB.1 sociale contacten. Niet echt een verschuiving zichtbaar. Het fysiek ontmoeten van goede vrienden/familie is nog steeds confronterend doordat je bewust afstand moet houden. Maar dat leg niet echt 'lading' op de ontmoeting of iets dergelijks. Online videobellen voelt nogsteeds vaak dichterbij dan fysiek. Ze heeft niet het idee dat ze op sociaal vlak 'een prijs heeft betaald' voor het naleven van de maatregelen.

hebben gecreerd tussen. Ze benoemt expliciet dat zij 'dan maar gewoon zelf haar best doet', dat ze 'de regels wel naleeft ook al staat ze er neit helemaal achter'. Echt directe invloed op het gedrag lijkt er niet te zijn, vooral iets meer acceptatie van de regels en ook dat het soms wel eens mis gaat. Over het geheel vindt ze dan wel weer dat nederland het goed genoeg doet, ze benoemt dan direct

aardig goed opvolgt. Dit verandert gaandeweg de interviews. Je bent steeds meer klaar met de 1,5 meter en geeft aan dat het irritant wordt. >

Respondent: in het begin was er een gevoel van urgentie, het was nieuw, eng, je kon er aan dood gaan. Hield zich er best strikt aan. Het gevoel van urgentie viel gaandeweg weg.. Hij kende ook alleen iemand via via, voelde als ver weg. Dan ga je je daar naar gedragen. Daardoor werd hij wat vrijer in wat hij deed. Ook wist je op een gegeven moment beter wie er wel/niet besmet is door testen. Daardoor is het minder spannend om met vrienden af te spreken. In het begin kon namelijk iedereen het hebben zonder dat je het wist en hield hij zich beter aan de regels. In het begin lagen er veel mensen in ziekenhuis, dat werd ook minder. In de zomer nam het gevoel van urgentie nog verder af/ was er niet. Besmettingen waren gedaald. Minder nodig om je eraan te houden. Afgewingen die maakte: de kans op besmetting was in de zomer voor hem relatief klein/ gevolgen nihil. Ziekenhuizen konden het weer aan (m.a.w. hij zou een plek kunnen krijgen mocht het nodig zijn). Dat is NU weer veranderd. Nu lopen de besmettingen weer op en maakt hij opnieuw afgewingen. Er zijn meer mensen besmet, dus loopt hij meer kans op besmetting. Hij moet dus voorzichtiger zijn nu. Hij spreekt nog wel af met vrienden, maar ze zijn wel voorzichtiger (geen 1.5 meer maar wel meer afstand dan in de

moeten we zo doen/ blijft nodig (misschien wel iets minder strikt). Maar je maakt ook onderscheid tussen verschillende situaties/ personen. Met vrienden maak je een uitzondering. Met vreemden/ mensen die hij weinig ziet (=afstand) en vrienden (=geen afstand). Je geeft aan dat met vreemden/mensen die je weinig ziet je meer afstand moet houden. Met vrienden zie je elkaar langer en loop je toch al kans om besmet te raken en dus heeft de 1.5 m minder nut. >

Respondent: Bij vreemden heeft 1,5 meter afstand houden geen emotionele waarde. Bij vrienden is dat anders. Voor hem is het het waard om risico te nemen met vrienden. Het had op emotioneel vlak voordelen voor mij om binnen de 1,5 m te komen, afgewogen tegen het nadeel van de kans op besmetting. Hij geeft aan dat hij het 'niet echt' heel lang heeft afgewogen. Met vreemden is het het niet waard om risico te nemen. Hij is zich bewust van het onderscheid en ziet ook dat dat niet consequent is met hoe hij ook vindt dat het 'de afspraak' is. Voor wat betreft vreemden en afstand houden zijn voor hem de doorslaggevende redenen: met veel vreemden (bijv in supermarkt) zijn er dus veel individuele kansen op besmetting. en dus veel afstand houden.

De respondent is al die maanden vrij strikt geweest en houdt zich goed aan de 1.5 meter. Er zijn geen inconsequenties in zijn gedrag. Zijn keuzes om zich aan de maatregelen te houden, maakt hij vanuit de gedachte dat hij niet besmet/ziek wil worden en gewoon 80 wil worden. Dat is de belangrijkste reden om zich over langere tijd aan de maatregelen te houden/ vol te houden. Verder: dit zijn gewoon de spelregels waar je je aan houdt. Gaandeweg de interviews onderneemt hij wel wat meer activiteiten ondanks zijn angst voor besmetting (maar hij houdt zich altijd aan de 1,5 meter). Zo ging hij naar de kapper (vooraf afgewogen: de kapper doet mondkapje op, er zijn daar maatregelen getroffen, ik doe zelf een mondkapje op en dan kan het; bij de fysio was de afweging dat de fysio 1,5m kon houden en een mondkapje droeg en daarbij had hij teveel pijn om niet te gaan; horeca ook gegaan. Wel afgewogen, maar rustig terras en 1,5 m mogelijk). Hij geeft aan dat als hij het niet vertrouwt, dan doet hij het niet. Als de 1,5 m gewaardborgd kan blijven dan kan het. Hij vindt dat hij het goed doet over het algemeen. Maar soms is het onvermijdelijk, meestal door anderen. NU is hij weer strenger geworden. De belangrijkste redenen zijn wederom: Hij is bang om om besmet te raken. Hij wil graag 80 worden. Je weet niks over de gevolgen op lange termijn.

Hij is naar gent gegaan. Hij zou daar een museum bezoeken. Het was een verplaatste vakantie door covid was het eerst geannuleerd en dat hebben ze uiteindelijk verzet. Het was daar drukker dan in Duitsland maar dat heeft voor hem niet betekent dat hij daardoor ervoer dat er meer risico was. Mensen hielden anderhalve meter afstand en droegen ook een mondkapje. Dn mensen hielden zich goed aan de maatregelen. Ook geeft hij aan dat hij bij een vriend op bezoek is geweest daar dus er waren weinig risico's.

In het begin gaf ze heel erg aan dat ze neit op vakantie in het buitenland zou gaan uiteindelijk is ze wel gegaan en ook met het vliegtuig. Ze is toch gegaan omdat haar ouderes een week eerder al emt het vliegtuig waren gegaan en die hadden aangegeven dat er goed aan de maatregelen werd gehouden. ook is ze naar het huisje van haar ouders gegaan. die optie was er eerder niet. als die optie er neit was zou ze alsnog neit zijn gegaan.

ze hebben soms als vriendengroep emt meer personen afgesproken dan mocht. Met 1 of twee meer personen in de groep teveel. Ze vond dat niet erg omdat er wel genoeg afstand gehouden wordt. Ze vindt dan dat het niet erg is. Soms kwam ze wel in situaties dat e rweinig afstand was met vrienden. als je binnenkwam en je vrienden zaten al dicht bij elkaar op de bank werd het lastiger om zelf een stoel te pakken en op anderhalve meter afstand te gaan zitten. Ook denkt ze dat afstand houden in zulke sitaties soms lastig was omdat het ene gezellige bezigheid is en je minder wilt nadneken over maatregelen maar gewoon aan de gezelligheid.

Als ik met een vriend of vriendin naar de bioscoop ging dan gingen we toch naast elkaar zitten, ondanks dat we niet uit een huishouden kwamen. Dan neemt de macht van de **gewoonte** de overhand en in die periodes was de **risicoinschatting** ook een stuk lager. Dat gold ook voor de lift in ons appartementencomplex. Daar moegen dan maar twee mensen in en als hij dan 'vol' staat en mensen zeggen dat je er nog wel bij kunt, dan deed ik dat toch gewoon (agv lage **risicoinschatting**), zeker als je al lang staat te wachten.

Horecabezoek was wel heel fijn toen het weer kon, en ik vind het enorm jammer dat dat nu niet meer kan, maar ik leg me er wel bij neer dat alle cafés dicht zijn. Voor de ondernemers zelf is het natuurlijk verschikkelijk en dus wil ik hen ook wel helpen door als het kan en mag naar een terras te gaan. Maar als het niet mag, dan leg ik me daar gewoon bij neer. Meneer ziet wel in dat maatregelen nodig zijn om virus onder controle te krijgen en ook in de effectiviteit daarvan.

ook bijvoorbeeld op momenten dat mensen emotioneel zijn in je omgeving, dat er heftige dingen die ook bij het leven horen. Dan moet je soms iemand echt even steunen of een arm bieden. Dat speelt zeker ook bij mensen met ene kwetsbare gezondheid. Op het werk moet ik daarom ook soms wel de regels doorbreken en varen op je morele kompas. Maar op het moment dta een demente bejaarde een hand nodig heeft om niet te vallen, dan moet je soms toch maar een handje geven. Totale isolatie zoals bij de eerste golf zullen we dan ook echt niet meer zo snel doen.

Mondkapjes waren in het begin echt een no-go en dat is nu wel anders geworden. Meerdere afwegingen spelen daarbij. Ten eerste waren er weinig bewijzen dat het echt iets zou doen en misschien zelfs dat het iets negatief effect heeft. Maar inzicht is wel gekomen dat mondkapjes leidt tot meet bewustzijn dat het virus om ons heen is. Psychologische bewustwording. En bovendien is het ook zo dat als het maar een klein beetje helpt, je het misschien toch moet doen. Baat het niet, dan schaadt het niet.

Fysiek contact is soms belangrijk. De afweging is dat de onzekere mogelijke negatieve effecten van het contact minder zijn dan de zekere positieve effecten van het fysieke contact. De situatie wat betreft besmettingsgraad neemt respondent nadrukkelijk mee in de afweging. Respondent houdt zowel rekening met het risico op besmet worden als het risico om anderen te besmetten. Het laatste weegt voor respondent zwaarder.

Voor respondent blijft het zo dat troosten bij rouw vanwege overlijden belangrijker is dan het risico om bemet te raken of om anderen te besmetten.

VB1: Ja maar vooral pas daarna. Komt dor combinatie van versoepelende maatregelen en dat je om je heen ziet dat iedereen het ook doet. Het gaat ook om andere wijsheid, toen wist je het nog niet. Die kennis had je toen nog niet. Niet afgewogen om niet het terras op te gaan. wel tijdstip bv

VB2: Op vakantie naar Luxemburg. In vorig interview gaf ze al aan dat ze achteraf dacht: hmm toch wel krom, op vakantie gaan in coronatijd en je zo verplaatsen. 'niet de meest handige strategie' Nu met de tweede golf beseft ze wel dat als mensen dat massaal doen, 'dat massale groepsgedrag' (dus niet alleen zij in het bijzonder) dat een nieuwe golf kan opwekken. Dus ze vindt haar keuze niet fout maar beseft wel wat voor gevolgen dat kan hebben. Ook met de informatie van nu. Maar op dat moment wel rekening gehouden met alle maatregelen die er waren, met die kennis van toen.

geen inconsistenties geïdentificeerd die konden worden uitgevraagd

geen inconsistenties geïdentificeerd die konden worden uitgevraagd

niet gevraagd, geen input hiervoor uit analyse

niet gevraagd, geen input hiervoor uit analyse

er is geen sprake van een verschuiving in gedrag. Ze is nog steeds strikt in en gemotiveerd nvt om de regels na leven.

hij is over het algemeen heel consistent (in gedrag én standpunten). Gaat nog steeds amper het huis, en dan vooral voor de zorg (tandarts, podotherapeut, specialist, fysiotherapeut) die hij nodig heeft. Zijn vrouw doet vrijwel altijd de boodschappen. Ze ontvangen geen bezoek, alleen zijn dochter en haar gezin. Probeert wel af en toe met zijn vrouw te gaan fietsen of wandelen. Genoeg rustige mooie plekken.

we bespreken even het voorbeeld van de volleybal. Hij heeft na veel wikken en wegen besloten om toch zijn dames volleybalteam weer te gaan coachen. Heeft de keuze heel bewust gemaakt en voorzorg getroffen (met team besproken dat hij afstand wil houden, dat ze bij klachten thuisblijven, dat er geen nazit meer is). Hij geeft aan dat hij het coachen is gaan doen omdat dat echt het enige is wat hij nog doet, waar hij dan wat mensen ontmoet. Hij moet toch ook leven.

niet uitgevraagd want was niet aan de orde

niet uitgevraagd want was niet aan de
orde

	Opmerkingen	
<p>13.a Is de respondent bewust van de verschuiving (VB. 3) die de interviewer noemt die is opgetreden in gedrag? Licht toe waardoor het komt en welke afweging de respondent heeft gemaakt.</p>	<p>Opmerkingen</p>	

nvt

VB.3 'pluk de dag', geen verschuiving plaatsgevonden. Benoemt nogsteeds nadrukkelijk dat ze meer waardering voor kleine zaken als positief aspect ervaart.

Analyse van eerdere interviews gaf volgens mij al de indruk van een stabiel en rationeel ingestoken persoon. Heb ik niet echt doorheen kunnen prikken. Ze heeft aangegeven dat ze een gevoelsmens is maar ik zou eerder denken aan iets als geïnformeerd-intutief

Respondent vond het heel fijn om zo terug te kijken. Positief over deze opzet/reflectie. Ook een spiegel voor zichzelf om éven de balans op te maken'.

Heel positief om op deze manier
terug te kijken op je eigen gedrag.

/

Ze nam op haar verjaardag wel afstand van haar oma die dementerend is. Op werk kiest ze er juist voor om geen afstand te houden met ouderen. Ze geeft aan dat ze neit weet waarom ze dat onderscheidt maakt. Ze geeft aan dat ze werk en prive toch anders ziet. haar hele familie houdt afstand van haar oma en daarom doet ze dat ook. op werk is dat anders, dat is haar werk.

nvt

Ik maak me echt wel weer meer zorgen, ook al omdat ik een CVA heb gehad en dus een extra risico loop.

een beetje weg. Dat moet eigenlijk wel weer terugkomen om het langer vol te kunnen houden. Daar waar het in het voorjaar met solidariteit lukte lijkt het nu veel meer individualistisch te gaan. Dat

Duurde best een tijd voordat resp weer naar is geen goede ontwikkeling. terrassen en bioscoop ging (pas in juni/juli), Daarmee worden de regels telkens terwijl hij nu niet full-power terug gaat naar vaker persoonlijk worden ingevuld. het gedrag van maart/april, waarin hij strikt Als voorbeeld noemt hij een hotel zo veel mogelijk binnen bleef. Misschien is in Amsterdam dat mensen voor vijf dit wel het nieuwe normaal. OP deze manier euro een plekje aanbieden, alleen kan ik het ook langer volhouden en omdat ze dan die mensen een bovendien kan ik me goed voorstellen dat maaltijd kunnen verkopen. Dan het oude normaal helemaal niet meer terug ben je dus alleen je eigen hachie komt. aan het redden.

We moeten accepteren dat strenger handhaven of verplichten in Nederland weinig of zelfs een tegengesteld effect heeft.

Nederland zou meer kunnen leren van de ervaringen en uitkomsten van experimenten in andere landen.

<p>VB3. Op bezoek bij opa en oma. Vooral verbazing bij hun gedrag. Ze geven zelf aan dat ze afstand willen houden omdat ze tot risicogroep behoren, maar pakken dan wel m'n telefoon uit m'n hand en raken onze handen elkaar aan. dat is gewoon gek. Dus ze letten er dan niet op. Dus door die verbazing lukt het dan niet om afstand te houden</p>	<p>zou meer informatie willen waar de grens ligt bij verkoudheidsklachten: moet je een bepaalde hevigheid hebben of het een bepaalde periode hebben. Waar ligt de grens om je te laten testen. Bv een informatienummer waar je dat soort vragen kan stellen (die niet overbelast is zowel de GGD lijn). Ze zou graag geholpen willen worden met deze keuze en vraagt zich af of er meer mensen zijn die zo twijfelen.</p>
<p>geen inconsistenties geïdentificeerd die konden worden uitgevraagd</p>	<p>Ze [de regering] zegt ze het volgende: ik ben anti alle maatregelen vanaf dag 2. Waarom zo rigoureu aanpakken? Dit is paniek. Ze [de regering] hebben de tijd gehad om erover na te denken sinds december en in maart ineens paniek. Denk er eerst goed over na. Niet achter de mondkapjesplicht staat. Ze gebruikt een mondkapje, daar waar het moet, maar ze staat er niet achter. Ze denkt niet dat het effectief is. Als er in een winkel staat dat je anders de winkel niet in komt, zet ze hem op. Als er staat dat het een advies is, doet ze het</p>
<p>niet gevraagd, geen input hiervoor uit analyse</p>	

nvt

Ook noem ik nog even het vakantie-weekje in de Achterhoek, met uitstapjes naar dierentuin en pretpark. Dit past niet echt in zijn grondhouding: drukte vermijden. Hij had eerder al aangegeven dat de dochters natuurlijk ook wensen en behoeften hebben en dat hij ze dat ook niet wil ontzeggen. Daardoor wel zelf eigenlijk een grens overgegaan. De oplossing die hij koos was de meiden het park in, de attracties op, maar hij en zijn vrouw op een rustig bankje buiten de drukte.

Hij houdt moet, gelooft dat er wel een medicijn of vaccin komt en dat we er op een gegeven moment uit komen. Je moet blijven geloven/hopen.

HEEEEEEEEEEEEEEEEL strikt met
afstand houden. Zo strikt dat ze
constant in de discussie gaat en
niet uitgevraagd want was niet aan de orde opstootjes heeft. Heel bijzonder.

Quote

Anderhalve meter denk ik dat mensen echt wel langer kunnen volhouden, met soms wat uitzonderingen voor specifieke groepen (familie).

Bijna altijd houd ik me aan de maximumsnelheid, maar zo nu en dan rijd ik bewust wat harder. Het risico om anderen te besmetten of besmet te worden voelt nu groter dan in de eerste golf.

..'ik ben een huismus' en zie meer quotes in dit overzicht, met de 'haakjes'

bij verschillende vragen staan quotes (uitspraken staan tussen " ")

begin merd ik me er niet strikt aan.
Nu voel ik me niet heel kwetsbaar omdat ik de hele periode er ook goed door ben gekomen, dat maakt ook dat ik wat losser ben geworden met het opvolgen van de maatregelen." | [Antwoord op vraag positieve dingen aan corona:]
"Ik denk wel dat je wel bewust

bij een sollicitatiegesprek vroegen
ze me mijn mondkapje uit te doen,
maar toen zei ik 'dat doe ik niet'
(en vervolgens begon het gesprek
al met een meningsverschil en
werd ze niet aangenomen)